

prima instanță: G. Colev
instanța de apel: T. Dimitriadi, R. Petrov, I. Dănăilă

nr. 2ra-1068/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Liudmila Todorici și Andrei Lorent

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Lorent împotriva Liudmilei Todorici cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijloacelor bănești și încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Liubovi Petrova, casată parțial hotărârea Judecătoriei Comrat din 03 februarie 2015 și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 13 august 2014 Andrei Lorent a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Todorici, intervenienți accesorii Liubovi Petrova și executorul judecătoresc Tatiana Dimitrova, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijloacelor bănești și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 15 ianuarie 2010 a înregistrat căsătoria cu Liudmila Todorici la Oficiul Stării Civile Comrat.

În perioada căsătoriei Liudmila Todorici a fost angajată la serviciu în cadrul Universității de Stat din Comrat și i-a fost deschis contul de card bancar nr. 8230 la filiala BC „FinComBank” SA Comrat, la care era transferat salariul acesteia.

În luna iunie 2014 a aflat că banii din contul de card bancar menționat au fost blocați, fiind aplicat sechestrul de către executorul judecătoresc în baza hotărârii instanței de judecată prin care s-a constatat că soția sa Liudmila Todorici împreună cu mama și fratele ei au datorii față de Liubovi Petrova.

Menționează că, executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe mijloacele bănești din contul de card bancar în mărime de 17650,45 lei, dintre care suma de

3650,45 lei constituie salariul Liudmilei Todorici, iar restul sumei de 14000 lei sunt banii pe care el i-a transferat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 373 alin. (2), 344, 363 Cod civil, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijloacelor bănești în sumă de 14 000 lei ce se află în contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA Comrat pe numele Liudmilei Todorici și încasarea în beneficiul său a sumei de 14000 lei ce se află în contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA Comrat pe numele Liudmilei Todorici.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Comrat din 21 noiembrie 2014 a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu BC „FinComBank” SA.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 03 februarie 2015 a fost admisă parțial acțiunea lui Andrei Lorent, a fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Andrei Lorent asupra mijloacelor bănești în sumă de 14000 lei care se află în contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA pe numele Liudmilei Todorici și respinsă pretenția cu privire la încasarea în beneficiul lui Andrei Lorent a sumei de 14 000 lei care se află în contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA pe numele Liudmilei Todorici.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Liubovi Petrova, casată parțial hotărârea Judecătoriei Comrat din 03 februarie 2015 în partea admiterii cerinței cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijloacelor bănești și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cerința.

La 01 februarie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Liudmila Todorici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Astfel, indică că Andrei Lorent este proprietar al mijloacelor bănești în sumă de 14000 lei care au fost transferați la contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA Comrat, ca mijloace circulante ale întreprinderii lui.

Afirmă că are datorii față de Liubovi Petrova pentru care executorul judecătoresc până în prezent asigură executarea documentului executoriu prin reținerea a 20 % din salariul ei.

În acest sens, explică că executorul judecătoresc a aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești de pe contul de card bancar nr. 8230 deschis la filiala BC „FinComBank” SA Comrat pe numele ei în sumă de 17650,45 lei, dintre care suma de 3650,45 lei constituie salariul său, iar restul sumei de 14000 lei sunt banii lui Andrei Lorent pe care el i-a transferat în acest cont. Toate aceste mijloace bănești au fost ridicate de către executorul judecătoresc.

Sușine că acest cont de card bancar i-a fost deschis fiind angajată la Universitatea de Stat din Comrat și la care angajatorul îi transfera salariu. La acest cont de card bancar ea nu a transferat mijloacele bănești în sumă de 14000 lei, acestea fiind transferate de Andrei Lorent. Din momentul înregistrării căsătoriei în

afară de Universitatea de Stat din Comrat nu a activat în altă parte, în acest sens a prezentat un certificat prin care se confirmă că nu desfășoară activitate de întreprinzător și unicul venit de care dispune este salariu de la locul de muncă.

La 01 februarie 2016 Andrei Lorentș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanța de apel s-a referit la normele Codului familiei precum că toate bunurile dobândite de către soți sunt proprietate în devălmășie, însă nu a luat în considerație argumentele sale că mijloacele bănești în sumă de 14000 lei au fost de el transferați la contul de card bancar al Ludmillei Todorici. Mijloacele bănești respective au fost obținute de către el din activitatea de întreprinzător, care nu constituie venituri, ci mijloace circulante ale întreprinderii sale.

În acest sens, explică că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că soția sa Liudmila Todorici a fost angajată în cadrul Universității de Stat din Comrat unde i-a fost deschis contul de card bancar la care angajatorul îi transfera salariu, la care și el a transferat mijloacele bănești în sumă de 14000 lei.

Relatează că instanța de apel nu a reținut că mijloacele bănești în sumă de 14000 lei au fost ridicate de către executorul judecătoresc, dar el nu are datorii față de Liubovi Petrova, din care considerente afirmă că instanța de apel nu s-a expus asupra locului de aflare ale acestor mijloace bănești și din ce cauză au fost ridicate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 192 vol. I) și care a fost recepționată de către recurenții Liudmila Todorici și Andrei Lorentș la 17 decembrie 2015 ceea ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 195, 199 vol. I).

Astfel, se constată că recurenții Liudmila Todorici și Andrei Lorentș s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sânt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Liudmila Todorici și Andrei Lorent, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Liudmila Todorici și Andrei Lorent, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Liudmila Todorici și Andrei Lorent ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Liudmila Todorici și Andrei Lorent se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu